

Guanyadors dels
XXVII Premis

Maig

Memorial Pasqual Batalla

Vila-real,
11 de maig de 2024

Modalitat de narrativa breu

~~~~~  
*La mosca i l'aranya*

de Rosa Maria Gurrera Martínez

**Rosa Maria Gurrera Martínez** (Reus, 1953)

---

Guanyadora de la modalitat de narrativa breu

Llicenciada en Filosofia i professora d'aquesta matèria durant quaranta anys, descobreixo la meva passió per l'escriptura arran de la meva jubilació el 2018. Des d'aleshores he obtingut diversos premis de narrativa, entre d'altres: el Premi Germans Espar i Tressens (anys 2019 i 2021) i el Premi Pirineu (2021 i 2023), ambdós dins del marc dels Premis Homilies d'Organyà; el Premi Vent de Port (2019 i 2021); el Concurs de Relats Breus de la Pobla Llarga (2021), i el segon premi dels Premios del Tren (2023).



# La mosca i l'aranya

de Rosa Maria Gurrera Martínez

No et pots creure que la tieta t'ho hagi deixat tot a tu.

Surts de la notaria amb passos insegurs, mig d'esma. Plovisqueja. No et sents amb forces de tornar a casa, d'enfrontar-te una altra vegada amb aquell pis tan gran, amb aquelles estances on per anys que hi visquis sempre seràs una estranya. No, no et sents amb forces de tornar-hi, i encara menys tota sola. Perquè ara hi seràs tota sola, quin remei. Entres en un bar.

Un cop dins, amb la tassa calenta entre les mans, no pots evitar que les imatges del passat et revinguin. Començant per les més recents, de fa amb prou feines uns minuts. El notari al seu setial, presidint la reunió: fred, impassible, com l'aranya que veu venir la mosca i es prepara a devorar-la. O potser només t'ho ha semblat a tu, que ja has vingut amb por; i encara te n'ha agafat més quan, només entrar, t'has adonat que eres l'última, que tots t'estaven esperant. Ells, l'aranya. Tu, la mosca. Entre tu i ells, la por. Però ara no hi pensis. Torna aquí, al bar on no et coneix ningú, i ordena els teus pensaments. Sobretot, no et deixis dur per segons quines associacions.

Però tornen i tornen, no hi pots fer res. L'aranya, la mosca. La mosqueta morta: aquesta ets tu.

Els sempre t'han vist així. L'Andreu, per començar, que quan has arribat t'ha mirat com demanant-te explicacions pel teu retard. Sempre

té pressa, l'Andreu. Ell és un home important, no un poca cosa com tu. A més, segur que estava impacient per fer-se amb els milions, per sentir-los segurs entre les mans. I la Cèlia. Tan serena per fora; però per dins, n'estàs segura, plena d'insatisfacció, de càlculs i ambicions. Tots dos semblaven preguntar-te què feies tu allí, què se t'hi havia perdut. Que si t'havies fet il·lusions. Tu, la parenta pobra, la criada de la tieta.

Perquè això és el que has estat. Des del dia que et va recollir, quan amb prou feines amb quinze anys et vas quedar sense pare ni mare i va donar per dat i beneït que no et casaries mai, que estaries per sempre més al seu servei, i que ni així no li podries arribar a pagar tot el que feia per tu. Ja se sap: les mosquetes mortes no es casen, es queden solteres per fer de minyones a les seves tietes. Les mosquetes mortes callen i aguanten, i fan tot allò que se'ls diu. Angeleta, portam un got d'aigua. Angeleta, ves a buscar el pa. Angeleta, para taula. I tu portaves el got d'aigua, i anaves a buscar el pa, i paraves taula. També els diumenges, quan ells venien a dinar. Ells: l'Andreu i la seva dona, tan senyora, tan elegant, tan trista perquè no ha tingut fills; la Cèlia i aquell pobre llàtzer de marit que mai no aixeca la veu i suporta els seus mocs en silenci. Un cagat com tu, el Joan Enric. S'ocupa dels nens perquè ella pugui descansar. S'ocupa d'aquells salvatges que es diverteixen fent-te enrabiard quan estàs atrafegada a la cuina, i tu has de fer veure que no els veus ni els sents perquè des del menjador t'arriba au vinga va, que és per avui, ho veieu, aquesta noia cada vegada s'encanta més.

I després, quan se'n van tots, apa, a rentar els plats.

I, per si no en tenies prou, un bon dia la tieta decideix que ja no es mourà mai més del llit. Té el cor delicat, sí, però tu estàs segura que us enterrarà a tots. Ganes de fotre, és el que té. De fotre't a tu. Perquè

aleshores, a més dels Angeleta ves a buscar el pa, Angeleta porta'm un got d'aigua, Angeleta aquesta sopa està freda, comencen els Angeleta pentina'm, Angeleta porta'm l'orinal, Angeleta torca'm el cul. I així dia rere dia. I tu, mentrestant, et vas fent una bola difícil d'empassar. Fins que no pots més.

T'ho vas estar rumiant bé, nit rere nit, mentre esperaves que et vingués el son. Finalment, un matí fa vora un mes, vas buidar en un bol de vidre totes les càpsules de digitalina que havies anat guardant en una capseta per si de cas i vas barrejar aquell polset blanc amb cent grams de farina, cent de sucre, un iogurt, mig gotet d'oli, un sobre de llevat i un parell d'ous. Hi vas afegir el cacau i ho vas batre tot bé fins que la massa va adquirir l'adequada consistència. Aleshores vas omplir el motlle, el vas posar al forn i vas esperar vint minuts.

La tieta no en va deixar ni una engruna. Va dir que mai no t'havia quedat tan bo. No hi va haver autòpsia, és clar: fet i fet, era una dona gran i patia del cor.

Encara d'esma, surts del bar. Obres el paraigua, mires amunt i avall del carrer i et dius que, per un dia, bé pots agafar un taxi. Mentre l'esperes recordes la sorpresa de tots, quan el notari ha pronunciat el teu nom. Tu tampoc no t'en fas a la idea. Potser si ho haguessis sabut... No acabes d'entendre per què, per què a tu. Deuria tenir mala consciència. I vet aquí que ara, amb els milions, te l'ha traspassada a tu. Perquè saps que no podràs dormir a les nits, que la seguiràs sentint per totes les estances de la casa buida. Angeleta, porta'm les pastilles. Angeleta, no em deixis sola. Angeleta, vine a fer-me companyia. Et preguntes si podràs fugir-ne mai, d'aquesta teranyina. Si tots aquests diners et permetran de recuperar el temps perdut.





## **Modalitat de novel·la curta**

~~~~~  
Eterna foscor

Mariano Casas Gómez (València, 1963)

Guanyador de la modalitat de novel·la curta

Ha publicat vora una dotzena de narracions d'aventures, d'intriga o amb rerefons històric per a joves. Ha rebut nombrosos premis com ara el Premi a la millor novel·la juvenil de 1999 de l'IIFV per *Pirates de la Marjal*, l'Enric Valor de novel·la juvenil en dues ocasions, el Premi Vicent Silvestre, el Premi Vila de Teulada o el Premi Samaruc a la millor novel·la juvenil el 2023.

En narrativa per a adults ha publicat una novel·la (*Les ales de Mercuri*), articles i un parell de llibres amb estudis històrics (*L'itinerari valencià de Lady Holland* i *Tupper i la guerra del Francès a terres valencianes*).

Organitzen:

Ajuntament
de **Vila-real**

Hi col·labora:

